

Weinig begrip voor de "bereidheid" van haar man om deze mensen te helpen. Geïsoleerd dus. De scène naar de zaal was niet overtuigend. Karin moet meer rust nemen in de tekst en vooral durven een punt te zetten.

Suze - Elisabeth Bernard.

Het was een plezier om naar deze geroutineerde actrice te kijken en te luisteren. Ieder facet was volledig aangepakt en gebruikt. Haar scène tegen het publiek was perfect. Iemand, die altijd alleen tussen vier muren zit, tegen haar zoon praat en merkt dat ook die is weggegaan en zich dan (intiem) tot het publiek wendt. Uitstekend. Een klein gevaar voor clichétoneel mag hier worden aangestipt. Al de personen in dit stuk hebben duidelijke tegenkanten. Meer gebruik van deze mogelijkheid had ook de rol van Suze nog meer diepgang gegeven.

Conclusie: Een uitstekende voorstelling, die met iets meer lef (potsierlijkheid van Guus) perfect was geweest. De durf om aan zoiets moeilijks te beginnen mag overigens hoog worden geprezen en het resultaat was ernaar. Juist bij deze hoogstaande voorstelling neemt de neiging om kritiek toe. Dat is iets waaraan een groep met pretentie (hulde) aan zal moeten wennen. Voor de regie een groot compliment. Maar ook daar geldt: doorzetten, verder durven gaan, uitersten pakken. De weg die Venster gaat is een goede weg.

Namens de jury,
Joost Fijndink, Maarten Verhoev, Dick Funer.